

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 856/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ђокић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Радичевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1802/20 од 15.07.2020. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1802/20 од 15.07.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1802/20 од 15.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1331/17 од 22.11.2019. године, ставом првим изреке, констатовано је да је тужба повучена у делу захтева за утврђење сувласништва тужиле на $\frac{1}{2}$ непокретности - стамбеној јединици у ул. ..., у ..., као и непокретностима уписаним у ЛН ... КО ... наведеним у изреци, те на покретној ствари – путничком аутомобилу описаном у изреци. Ставом другим и трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено је да је тужила, по основу брачне тековине, сувласник са 3/20 на имовини, непокретностима утврђеним у изреци првостепене пресуде, док је од досуђеног сувласничног удела до тражене $\frac{1}{2}$ на истој имовини, на непокретностима утврђеним у тим ставовима изреке, тужбени захтев одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 356.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1802/20 од 15.07.2020. године, одбијене су жалбе тужиле и туженог у побиијаним деловима, док је одбачена жалба тужиле изјављена против става другог изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је

благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП у вези члана 506. став 2. истог Закона ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нема места о одлучивању о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Правно питање које је предмет спора није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака, јер утврђење права својине по основу стицања у брачној заједници, као и утврђење висине сувласничких удела супружника, зависи од утврђеног чињеничног стања. Тужени уз ревизију није доставио одговарајуће доказе о постојању различитих судских одлука у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом захтеву, као што је конкретан захтев. Образложења побијаних пресуда за одлуку о основу и висини сувласничких удела странака у стицању заједничке имовине, у складу су са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права - чл. 171. ст 1. чл. 176. ст 2. и чл. 180. ст 1. Породичног закона, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 20.07.2007. године, ради утврђења својине по основу стицања у брачној заједници, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 501.000,00 динара и та вредност није промењена до правноснажног окончања спора. Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена, донета је 15.07.2020. године.

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе,

ревизија није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић